

ภาคพนวก

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

มหาวิทยาลัยบูรพา

Burapha University

ภาคผนวก ก
รายงานการติดตามคุณภาพ

รายงานผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความต้องการเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. นายแพทย์ภาส พิพัฒน์
2. นางอรพรรณ สุนทรวง
3. นางเพ็ญประภา มะลากวย

นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ
โรงพยาบาลหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์
พยาบาลผู้ป่วยด้วยการพยาบาลขั้นสูง
สาขาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช
โรงพยาบาลร้อยเอ็ด อําเภอเมืองร้อยเอ็ด
พยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการ
หน่วยงานพิเศษ
โรงพยาบาลยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

ภาควิชานวัตกรรม
การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย

(สำหรับผู้สูงอายุโรคเบาหวานที่เข้าร่วมศึกษา)

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวปฎิบัติการพยาบาลเพื่อลดภาวะซึมเศร้าด้วยวิธีการระลึกถึงความหลัง ในผู้สูงอายุโรคเบาหวานที่มีภาวะซึมเศร้า โรงพยาบาลหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์
ชื่อผู้วิจัย นางสุมามี เขคบรรจง

การวิจัยครั้งนี้ทำขึ้นเพื่อ พัฒนาแนวปฏิบัติการพยาบาล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบำบัดผู้สูงอายุโรคเบาหวานที่มีภาวะซึมเศร้าระดับเล็กน้อยถึงปานกลาง โรงพยาบาลหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธ์

ท่านได้รับเชิญให้เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้เนื่องจาก มีคุณสมบัติตรงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา คือเป็นผู้สูงอายุที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว จากการที่มีความเปลี่ยนแปลงของผู้สูงอายุทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ จิตสังคม จากการเงินป่วยด้วยโรคเบนหัววนที่เป็นโรคเรื้อรัง ส่งผลให้ผู้สูงอายุเจ็บป่วยทางด้านจิตใจมากขึ้น โดยเฉพาะการมีภาวะซึมเศร้า และหากไม่ได้รับการดูแลรักษาที่ถูกต้อง อาจส่งผลให้ผู้สูงอายุทุกข์ทรมานทางจิตอย่างมาก และสุดท้ายจะชีวิตด้วยการฝ่าตัวตายจากการศึกษาพบว่า การระลึกถึงความหลังสามารถลดภาวะซึมเศร้าได้และช่วยให้ผู้สูงอายุเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น ซึ่งกิจกรรมการระลึกถึงความหลัง เป็นบทบาทอิสระที่พยานาลสามารถดำเนินการได้ ดังนั้นจึงขอเชิญท่านเข้าร่วมงานวิจัยดังกล่าว ข้างต้น จำนวนผู้เข้าร่วมศึกษาในครั้งนี้มีจำนวน 5 ราย ระยะเวลาที่ใช้เก็บข้อมูล เดือน มกราคม

เมื่อท่านเข้าร่วมการวิจัยแล้ว สิ่งที่ท่านจะต้องปฏิบัติคือ ให้ความร่วมมือ โดยให้พยาบาลติดตามดูแลที่บ้านเพื่อใช้กระบวนการระลึกถึงความหลังตามพัฒนาการของวัยต่าง ๆ โดยท่านเป็นผู้เลือกเล่าเหตุการณ์ที่ท่านอยากรู้คุย หรือเป็นเหตุการณ์ที่ท่านประทับใจ เช่น วัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ หรือบุญคุสคุณงานความดี เป็นต้น จำนวน 3 ครั้ง และครั้งที่ 4 ครั้งสุดท้ายสรุปเหตุการณ์ทุกช่วงวัย และประเมินความพึงพอใจ จากนั้นอีก 2 สัปดาห์รับการประเมินภาวะซึมเศร้าในผู้สูงอายุ หลังการใช้แบบปฏิบัติทางการพยาบาล

ประโยชน์ที่จะได้รับ คือ ด้านผู้รับบริการในกลุ่มผู้สูงอายุโรคเบาหวานที่มีภาวะซึมเศร้า ในระดับเล็กน้อยถึงปานกลาง ได้รับการคุ้มครองจากยาอย่างมีประสิทธิภาพ ลดความเสี่ยงอันตรายจากการใช้ยาด้านเศร้า ด้านการพยาบาล ได้มีแนวปฏิบัติการพยาบาลการระลึกถึงความหลัง

สำหรับลดภาวะซึมเศร้าระดับเล็กน้อยถึงปานกลาง ใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติในแนวเดียวกัน และค้านองค์กร ได้พัฒนาคุณภาพการพยาบาลสู่ความเป็นมาตรฐานคุณภาพการบริการ ในโรงพยาบาล อย่างไรก็ได้อาจมีความเสี่ยงหรือความไม่สงบที่เกิดขึ้นจากการวิจัย ได้แก่ มีความวิตกกังวล เครียด หรือซึมเศร้ามากขึ้น แนวทางแก้ไขที่เตรียมไว้คือ ปรึกษาแพทย์เวชศาสตร์ ทั่วไป หรือจิตแพทย์โรงพยาบาลสินธุ เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือตามความเหมาะสม และเกิดความปลอดภัยสูงสุด

การเข้าร่วมการวิจัยของท่านในครั้งนี้ เป็นไปด้วยความสมัครใจ โดยท่านมีสิทธิ์ในการปฏิเสธการเข้าร่วมโครงการวิจัยในทุกขั้นตอน ขอเรียนชี้แจงว่าจะไม่ส่งผลกระทบใด ๆ กับวิถีชีวิต การดูแลหรือการรักษาพยาบาล และมีสิทธิถอนตัวออกจากโครงการวิจัยได้ทุกเวลา โดยไม่ต้องแจ้งให้ผู้วิจัยทราบล่วงหน้า ข้อมูลของท่านจะถูกเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ และเป็นความลับ ขอรับรองว่าจะไม่มีการเปิดเผยข้อมูลของท่านสู่สาธารณะ หากมีข้อมูลเพิ่มเติมทั้งด้าน ประโยชน์ และโทษที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะแจ้งให้ทราบโดยรวดเร็ว และไม่ปิดบัง หากท่านมีปัญหาหรือข้อสงสัยประการใด สามารถสอบถามได้โดยตรงจากผู้วิจัย ในวันทำการรวมข้อมูล หรือสามารถติดต่อสอบถามเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้ได้ตลอดเวลาที่ นางสุมาดี เขตบรรจง หมายเลขโทรศัพท์ 086-219-9402 หรือที่ ดร.ร่วรรณ ผ่ากัณหา อาจารย์ ที่ปรึกษาหลัก หมายเลขโทรศัพท์ 089-514-5649

นางสุมาดี เขตบรรจง

ผู้วิจัย

หากท่านได้รับการปฏิบัติที่ไม่ตรงตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงนี้ ท่านจะสามารถแจ้งให้ ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมฯ ทราบได้ที่ เลขานุการคณะกรรมการจริยธรรมฯ ฝ่าย วิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โทร. 038-102823

ในเอกสารนี้อาจมีข้อความที่ท่านอ่านแล้วยังไม่เข้าใจ โปรดสอบถามผู้วิจัยหรือผู้แทนให้ช่วย อธิบายจนกว่าจะเข้าใจดี ท่านอาจจะขอเอกสารนี้กลับไปที่บ้านเพื่ออ่านและทำความเข้าใจ หรือปรึกษาหารือกับญาติพี่น้อง เพื่อนสนิท 医師/ประจำตัวของท่าน หรือแพทย์ท่านอื่น เพื่อช่วยในการตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ได้

ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง พัฒนาแนวปฏิบัติการพยาบาล เพื่อลดภาวะซึมเศร้า ด้วยวิธีการระลึกถึงความหลัง ในผู้สูงอายุโรคเน่าหัวน้ำที่มีระดับภาวะซึมเศร้าน้อยถึงระดับปานกลาง ในโรงพยาบาลหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์

วันให้คำยินยอม วันที่เดือน..... พ.ศ.

ฉันที่จะลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัย ถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียดและมีความเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะถอนเลิกการเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ และการถอนเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้จะไม่มีผลกระเทbourgใด ๆ ต่อข้าพเจ้า

ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบัง ช่องเร้นจนข้าพเจพอใช้ ข้อมูลเชิงพาระเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าจะถูกเก็บเป็นความลับและจะเปิดเผยในภาพรวมที่เป็นการสรุปผลการวิจัย

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว และมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในใบยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม..... ผู้ยินยอม

(.....)

ลงนาม..... พยาน

(.....)

ลงนาม..... ผู้วิจัย

(นางสุมารี เทศบรรจง)

ข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านหนังสือได้ แต่ผู้วิจัยได้อ่านข้อความในใบยินยอมนี้ให้ข้าพเจ้าฟังจนข้าพเจ้าเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้าจึงลงนามหรือประทับลายนิ้วหัวแม่มือของข้าพเจ้าในใบยินยอมนี้ ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....^{ผู้ยินยอม}

(.....)

ลงนาม.....^{พยาน}

(.....)

ลงนาม.....^{พยาน}

(.....)

ลงนาม.....^{ผู้วิจัย}

(นางสุมาลี เขตบรรจง)

**เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย
(สำหรับพยาบาลวิชาชีพผู้ใช้แนวปฏิบัติ)**

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวปฏิบัติการพยาบาลเพื่อลดภาวะซึมเศร้าด้วยวิธีการระลึกถึงความหลังในผู้สูงอายุโรคเบ้าหวานที่มีภาวะซึมเศร้า โรงพยาบาลหนองกุงครี จังหวัดกาฬสินธุ์ ชื่อผู้วิจัย นางสุมารี เขคบรรจง

การวิจัยครั้งนี้ทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของงานนิพนธ์หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลผู้สูงอายุ มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาแนวปฏิบัติการพยาบาล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำบัณฑุ์สูงอายุโรคเบ้าหวานที่มีภาวะซึมเศร้าระดับเล็กน้อยถึงปานกลาง โรงพยาบาลหนองกุงครี จังหวัดกาฬสินธุ์

ผู้ศึกษาขอเรียนเชิญท่านให้เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเป็นผู้นำแนวปฏิบัติไปทดลองใช้กับผู้สูงอายุโรคเบ้าหวาน ที่มีภาวะซึมเศร้า ระดับเล็กน้อยถึงปานกลาง จำนวน 5 ราย พร้อมเก็บข้อมูลตามแบบประเมิน ภายหลังที่ท่านได้ตอบรับการเข้าร่วมการศึกษา ผู้ศึกษาจะทำการชี้แจงวัตถุประสงค์ ทำความเข้าใจถึงสาระของแนวปฏิบัติ รวมทั้งวิธีการนำเสนอแนวปฏิบัติไปใช้กับผู้สูงอายุโรคเบ้าหวาน ด้วยวิธีการระลึกถึงความหลังเพื่อลดภาวะซึมเศร้าในผู้สูงอายุ อาจช่วยให้ผู้สูงอายุเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น และมีคุณภาพชีวิต ลดการเกิดภาวะซึมเศร้าในระดับรุนแรงได้ และมีประโยชน์ต่อหัวเรื่องงานคือ ได้มีแนวทางชัดเจนในการดูแลรักษาผู้สูงอายุที่มีภาวะซึมเศร้าและลดภาวะเสี่ยงต่อการหลอกลวงในผู้สูงอายุได้ ระยะเวลาที่ใช้เก็บข้อมูล เดือนเมษายน พ.ศ. 2554 ถึงพฤษภาคม พ.ศ. 2554

เมื่อท่านเข้าร่วมการวิจัยแล้ว สิ่งที่ท่านจะต้องปฏิบัติคือ ทำการประเมินภาวะซึมเศร้าในผู้สูงอายุ การให้ความรู้เรื่องภาวะซึมเศร้า การพิทักษ์สิทธิ การใช้กระบวนการระลึกถึงความหลังตามพัฒนาการของวัยต่าง ๆ เช่น วัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ หรือบุญคุณคุณงามความดี เป็นต้น จำนวน 3 ครั้ง และครั้งที่ 4 ครั้งสุดท้ายสรุปเหตุการณ์ทุกช่วงวัย และประเมินความพึงพอใจ จำนวน 2 สัปดาห์ ทำการประเมินภาวะซึมเศร้าในผู้สูงอายุ หลังการใช้แนวปฏิบัติทางการพยาบาล

ประโยชน์ที่จะได้รับ คือ ด้านผู้รับบริการในกลุ่มผู้สูงอายุโรคเบ้าหวานที่มีภาวะซึมเศร้า ในระดับเล็กน้อยถึงปานกลาง ได้รับการดูแลรักษาอย่างมีประสิทธิภาพ ลดความเสี่ยงอันตราย

จากการใช้ยาต้านเครื่้า ด้านการพยาบาลได้มีแนวปฏิบัติการพยาบาลด้วยวิธีการระลึกถึงความหลัง เพื่อลดภาวะซึมเศร้าระดับเล็กน้อยถึงปานกลางใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติในแนวเดียวกัน และด้าน องค์กรได้พัฒนาคุณภาพการพยาบาลสู่ความเป็นมาตรฐานคุณภาพการบริการในโรงพยาบาล

การเข้าร่วมการวิจัยของท่านในครั้งนี้เป็นไปด้วยความสมัครใจ และไม่มีค่าตอบแทน หรือการเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ท่านมีสิทธิในการปฏิเสธการเข้าร่วมโครงการวิจัยในทุกขั้นตอน ขอเรียนว่าจะไม่ส่งผลกระทบใด ๆ กับวิธีชีวิต การปฏิบัติงานของท่าน และมีสิทธิ์ถอนตัวออกจาก โครงการวิจัยได้ทุกเวลาโดยไม่ต้องแจ้งให้ผู้วิจัยทราบล่วงหน้า ข้อมูลของท่านจะถูกเก็บไว้ใน คอมพิวเตอร์ เป็นความลับ และจะนำสู่การอภิปรายผลในภาพรวมของการศึกษาเท่านั้น ขอรับรอง ว่าจะไม่มีการเปิดเผยชื่อของท่านสู่สาธารณะ หากมีข้อมูลเพิ่มเติมทั้งด้านประโลยชน์และโทย ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะแจ้งให้ทราบโดยรวดเร็ว และไม่ปิดบัง

หากท่านมีปัญหาหรือข้อสงสัยประการใด สามารถสอบถามได้โดยตรงจากผู้วิจัยในวัน ทำการรวมข้อมูล หรือสามารถติดต่อสอบถามเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้ได้ตลอดเวลาที่ นางสุมารี เอกบรรจง หมายเลขโทรศัพท์ 086-219-9402 หรือที่ ดร.รีวารรณ พ่อกัมพหา อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก หมายเลขโทรศัพท์ 089-514-5649

นางสุมารี เอกบรรจง
ผู้วิจัย

หากท่านได้รับการปฏิบัติที่ไม่ตรงตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารซึ่งแจ้งนี้ ท่านจะสามารถแจ้งให้ ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมฯ ทราบได้ที่ เลขานุการคณะกรรมการจริยธรรมฯ ฝ่ายวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โทร. 038-102823

ภาควิชานวัตกรรม
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับผู้ใช้แนวปฏิบัติการพยาบาล เพื่อลดภาวะซึมเศร้าด้วยวิธีการระลึกถึงความหลังในผู้สูงอายุ โรคเบ้าหวานที่มีภาวะซึมเศร้า ในระดับเล็กน้อยถึงปานกลาง โรงพยาบาลหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์

คำชี้แจง

- แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้แนวปฏิบัติทางการพยาบาล

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความเป็นไปได้ของการใช้แนวปฏิบัติการพยาบาล

เพื่อลดภาวะซึมเศร้าด้วยวิธีการระลึกถึงความหลังในผู้สูงอายุ โรคเบ้าหวาน ที่มีภาวะซึมเศร้า ในระดับเล็กน้อยถึงปานกลาง โรงพยาบาลหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์

2. โปรดตอบตามความเป็นจริง คำตอบของท่านจะถูกเก็บรักษาไว้เป็นความลับ ไม่มีผล ต่อการปฏิบัติงานของท่าน

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้แนวปฏิบัติทางการพยาบาล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง () หรือติมข้อความลงในช่องว่าง

- เพศ () ชาย () หญิง
- อายุ..... ปี
- ตำแหน่ง.....
- ระดับการศึกษาสูงสุด.....
- ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน..... ปี
- ประวัติการอบรมด้านการดูแลผู้ป่วยเบ้าหวาน
 - () ไม่เคย
 - () เคย โปรดระบุ.....
- ประวัติการอบรมด้านการใช้โปรแกรมการระลึกถึงความหลัง
 - () ไม่เคย
 - () เคย โปรดระบุ.....

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความเป็นไปได้ของการใช้แนวปฏิบัติการพยาบาลเพื่อลดภาวะซึมเศร้าด้วยวิธีการระลึกถึงความหลังในผู้สูงอายุโรคเบาหวาน ที่มีภาวะซึมเศร้า โรงพยาบาลหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อข้อความเหล่านี้ โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับแนวปฏิบัติ

คำถามเกี่ยวกับแนวปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น			ความคิดเห็นเพิ่มเติม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
1. มีความสะดวกและง่ายต่อการใช้แนวปฏิบัติ				
2. แนวปฏิบัติมีความชัดเจน เป็นที่เข้าใจได้ตรงกัน				
3. มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในหน่วยงานของท่าน				
4. การนำแนวปฏิบัติไปใช้ช่วยให้หน่วยงานสามารถประยัดและลดต้นทุนทั้งด้านกำลังคนเวลาและงบประมาณ				
5. แนวปฏิบัติสามารถแก้ไขปัญหาหรือทำให้เกิดผลดีต่อผู้รับบริการ				
6. มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติที่จะนำไปใช้ในหน่วยงานของท่านอย่างต่อเนื่อง				

ความคิดเห็นเพิ่มเติมอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับแนวปฏิบัติ

.....

.....

.....

.....

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับผู้สูงอายุโรคเบาหวานที่มีภาวะซึมเศร้า
คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุโรคเบาหวาน

ส่วนที่ 2 แบบประเมินภาวะซึมเศร้าในผู้สูงอายุไทย (TGDS)

ส่วนที่ 3 แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของผู้สูงอายุโรคเบาหวานที่มีภาวะซึมเศร้า
ต่อการรักษาด้วยยาและรักษาด้วยวิธีการระลึกถึง
ความหลังในผู้สูงอายุโรคเบาหวาน ที่มีภาวะซึมเศร้า โรงพยาบาลหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์

2. โปรดตอบตามความเป็นจริง คำตอบของท่านจะถูกเก็บรักษาไว้เป็นความลับ ไม่มีผล
ต่อการรักษาพยาบาลของท่าน

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุโรคเบาหวาน

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ ปี

3. สถานภาพสมรส

โสด

คู่

หม้าย

หย่าร้าง

แยก

4. ศาสนา

พุทธ

คริสต์

อิสลาม

อื่น ๆ ระบุ.....

5. ระดับการศึกษา

ไม่ได้เรียนหนังสือ

ประถมศึกษา

มัธยมศึกษา

ประกาศนียบัตร/อนุปริญญา/วุฒิบัตรอื่น ๆ

อุดมศึกษา ระบุคุณวุฒิ.....

- () อื่น ๆ ระบุ.....
6. อาชีพปัจจุบัน
- () ไม่ได้ประกอบอาชีพ
- () ค้าขาย
- () เกษตรกรรม
- () รับจำนำ ระบุ.....
- () รัฐวิสาหกิจ
- () อื่น ๆ ระบุ.....
7. รายได้ของครอบครัวโดยประมาณ.....บาท/เดือน
8. ระยะเวลาที่ทราบว่าเป็นโรคเมษา.....ปีเดือน
9. ส่วนสูง.....ซ.ม. น้ำหนัก.....ก.ก. ลำตัวนี้มีเวลาหาย.....
10. ประวัติการมีภาวะซึมเศร้า
- () ไม่เคย
- () เคย ระยะเวลาการเจ็บป่วยนาน.....ปีเดือน
11. ระดับน้ำตาลในเลือดครั้งสุดท้าย.....มก.%
12. ผู้ดูแล
- () ไม่มี
- () มี ระบุ.....

ส่วนที่ 2 แบบประเมินภาวะซึมเศร้าในผู้สูงอายุไทย (TGDS)

แบบวัดภาวะซึมเศร้าในผู้สูงอายุของไทย (Thai Geriatric Depression Scale : TGDS)

ชื่อผู้รับบริการ..... อายุ..... ปี เพศ.....

การวินิจฉัย.....

ผู้ประเมิน..... วันที่ประเมิน.....

โปรดอ่านข้อความอย่างละเอียดและประเมินความรู้สึกของท่านในช่วงเวลา 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา

ให้ขีด / ลงในช่องที่ตรงกับ “ใช่” ถ้าข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่าน

ให้ขีด / ลงในช่องที่ตรงกับ“ไม่ใช่” ถ้าข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของท่าน

ในช่วงเวลา 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา		ใช่	ไม่ใช่	คะแนน
1	คุณพอใจกับชีวิตความเป็นอยู่ต่อนี้			
2	คุณไม่อยากทำในสิ่งที่เคยสนใจหรือเคยทำเป็นประจำ			
3	คุณรู้สึกชีวิตของคุณช่วงนี้ว่างเปล่าไม่รู้จะทำอะไร			
4	คุณรู้สึกเบื่อหน่ายบ่อย ๆ			
5	คุณหวังว่าจะมีสิ่งที่ดีเกิดขึ้นในวันหน้า			
6	คุณมีเรื่องกังวลตลอดเวลา และเดิกคิดไม่ได้			
7	ส่วนใหญ่แล้วคุณรู้สึกอารมณ์ดี			
8	คุณรู้สึกกลัวว่าจะมีเรื่องไม่ดีเกิดขึ้นกับคุณ			
9	ส่วนใหญ่คุณรู้สึกมีความสุข			
10	ป่วยครั้งที่คุณรู้สึกไม่มีที่พึ่ง			
11	คุณรู้สึกกระวนกระวาย กระสับกระส่ายบ่อย ๆ			
12	คุณชอบอยู่กับบ้านมากกว่าที่จะออกนอกบ้าน			
13	ป่วยครั้งที่คุณรู้สึกวิตกกังวลเกี่ยวกับชีวิตข้างหน้า			
14	คุณคิดว่าความจำของคุณไม่เท่าคนอื่น			
15	การที่มีชีวิตอยู่ดึงปัจจุบันนี้เป็นเรื่องน่าเบื่อ			
16	คุณรู้สึกหมดกำลังใจหรือเครียใจบ่อย ๆ			
17	คุณรู้สึกว่าชีวิตคุณค่อนข้างไม่มีคุณค่า			
18	คุณรู้สึกกังวลมากกับชีวิต ที่ผ่านมา			
19	คุณรู้สึกว่าชีวิตนี้ยังมีเรื่องน่าสนุกอีกมาก			
20	คุณรู้สึกลำบากที่จะเริ่มต้นทำอะไรใหม่ ๆ			

ในช่วงเวลา 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา		ใช่	ไม่ใช่	คะแนน
21	คุณรู้สึกกระตือรือร้น			
22	คุณรู้สึกสิ้นหวัง			
23	คุณคิดว่าคนอื่นดีกว่าคุณ			
24	คุณอารมณ์เสียง่ายกับเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ อยู่เสมอ			
25	คุณรู้สึกอย่างรึงไหบ่อย			
26	คุณมีความตั้งใจในการทำสิ่งหนึ่งลิ่งได้ไม่นาน			
27	คุณรู้สึกสดชื่นในเวลาตื่นนอนตอนเช้า			
28	คุณไม่อยากพบปะพูดคุยกับคนอื่น			
29	คุณตัดสินใจอะไรได้เร็ว			
30	คุณมีจิตใจสงบ 愉悦 ไม่เหมือนก่อน			
รวม				

1. การคิดคะแนน ข้อความเชิงบวก ข้อ 1, 5, 7, 9, 15, 19, 21, 27, 29, 30 ถ้าตอบว่า “ไม่ใช่” ได้ 1 คะแนน ข้อที่เหลือถ้าตอบว่า “ใช่” ได้ 1 คะแนน

2. การแปลผล

- ผู้สูงอายุปกติ คะแนน 0-12 คะแนน
- ผู้มีความเศร้าเล็กน้อย (Mild Depression) คะแนน 13-18 คะแนน
- ผู้มีความเศร้าปานกลาง (Moderate Depression) คะแนน 19 -24 คะแนน
- ผู้มีความเศร้ารุนแรง (Severe Depression) คะแนน 25-30 คะแนน

ส่วนที่ 3 แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของผู้สูงอายุโรคเบาหวานที่มีภาวะซึมเศร้า ต่อกิจกรรมการดูแลที่ได้รับตามแนวปฏิบัติการพยาบาลเพื่อลดภาวะซึมเศร้าด้วยวิธีการระลึกถึงความหลังในผู้สูงอายุโรคเบาหวาน ที่มีภาวะซึมเศร้า โรงพยาบาลหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ คำชี้แจง ผู้สัมภาษณ์จะอ่านข้อความเกี่ยวกับกิจกรรมการดูแลที่ท่านได้รับตามแนวปฏิบัติการพยาบาลเพื่อลดภาวะซึมเศร้าด้วยวิธีการระลึกถึงความหลังในผู้สูงอายุโรคเบาหวานที่มีภาวะซึมเศร้าในระดับเล็กน้อยถึงปานกลาง ขอให้ท่านโปรดตอบคำถามตามความคิดเห็นที่ท่านมีความพึงพอใจต่อบริการในเรื่องนั้น ๆ ในระดับใด โดยเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของท่าน ดังต่อไปนี้

พึงพอใจมาก หมายถึงบริการนั้นตรงตามความรู้สึกมากที่สุด เท่ากับ 3 คะแนน

พึงพอใจปานกลาง หมายถึงบริการนั้นตรงตามความรู้สึกปานกลาง เท่ากับ 2 คะแนน

พึงพอใจน้อย หมายถึงบริการนั้นตรงตามความรู้สึกเพียงเล็กน้อย เท่ากับ 1 คะแนน

บริการ/ กิจกรรม	ระดับความคิดเห็นที่ได้รับ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. ท่านมีความพึงพอใจต่อการทักทาย ต้อนรับการแนะนำตนของพยาบาล (สร้างสัมพันธภาพ)			
2. มีความพึงพอใจที่ได้รับการประเมินภาวะซึมเศร้า			
3. มีความพึงพอใจที่ได้รับการชี้แจงสิทธิ์ทั้งก่อนและระหว่างเข้าร่วมการศึกษาหรือวิจัย			
4. มีความพึงพอใจต่อกิจกรรม การระลึกถึงความหลังทุกช่วงวัย และ/ หรือบุญกุศล			
5. มีความพึงพอใจต่อกิจกรรม การให้เรื่องภาวะซึมเศร้า และการปฏิบัติตน			
6. มีความพึงพอใจต่อกิจกรรม การดูแลต่อเนื่องที่บ้าน และการให้คำแนะนำเพิ่มเติม			
7. มีความพึงพอใจต่อแผ่นพับ ให้ความรู้และรูปภาพสื่อแสดงถึงความหลัง			
8. ท่านมีความพึงพอใจต่อระยะเวลาที่ท่านเข้าร่วม กิจกรรม การระลึกถึงความหลัง (30-45 นาที)			

โดยภาพรวม ระดับความพึงพอใจต่อการดูแลที่ท่านได้รับตามการใช้แนวปฏิบัติการพยาบาล เพื่อลดภาวะซึมเศร้าด้วยวิธีการระลึกถึงความหลังในผู้สูงอายุโรคเบาหวานที่มีภาวะซึมเศร้าทั้งหมด

- () พึงพอใจมาก
- () พึงพอใจปานกลาง
- () พึงพอใจน้อย

ภาคผนวก ง

แหล่งหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ใช้ในการพัฒนาแนวปฏิบัติ

แหล่งหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ใช้ในการพัฒนาแนวปฏิบัติ

ชื่อเรื่อง	แหล่งอ้างอิง	ชนิดและ ระดับของ หลักฐาน	คำแนะนำ/ สิ่งที่ได้จากการศึกษา
เรื่องที่ 1 ภาวะซึมเศร้า และบริบท ชีวิตของ ผู้ป่วย เบาหวาน ในคลินิก เบาหวาน โรงพยาบาล หนองคาย	ประอรทิพย์ สุทธิสาร (2550)	เป็นการศึกษา ^{เชิงพรรณนา} (Descriptive Research) ระดับ 3, A	<p>ผลการวิจัยด้านข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะซึมเศร้าร้อยละ 20.3 ไม่ได้ทำงานร้อยละ 55 รายถัดเป็นต่อ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ค่านปัจจัยชีวภาพพบกลุ่มตัวอย่างที่มีภาวะซึมเศร้าส่วนใหญ่เป็นวัยสูงอายุมีความเสื่อมทางด้านร่างกายและจิตใจ การป่วยเป็นโรคเบาหวานทำให้การเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินชีวิต เช่น จำกัดอาหาร กินหรือน้ำดื่มประจำ การหลีกเลี่ยงการเกิดภาวะแทรกซ้อน ทำให้มีปัญหาทางอารมณ์เนื่องจากไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับพยาธิสภาพที่เกิดขึ้นและหากมีโรคทางกายอย่างอื่นร่วมอีก ยิ่งส่งผลให้ห้อแท้ในชีวิตและภาวะซึมเศร้าได้ ปัจจัยทางจิตสังคม พบว่ามีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตที่ไม่สามารถควบคุมหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ รู้สึกว่าตนถูกกดดัน ทำให้สูญเสียความภาคภูมิใจ และคุณค่าในตนเอง หากขาดแรงสนับสนุนทางสังคม ทั้งคนในครอบครัว ญาติและบุคคลอื่น ในสังคมจะกล่าวเป็นคนมองโลกในแง่ร้าย ทำให้เกิดภาวะซึมเศร้าได้ง่าย ปัจจัยทางสภาพสังคมเศรษฐกิจ และวัฒนธรรม พบว่าส่วนใหญ่ไม่มีรายได้เป็นของตนเอง มีภาวะพึ่งพาคนในครอบครัว

ชื่อเรื่อง	แหล่งอ้างอิง	ชนิดและ ระดับของ หลักฐาน	คำแนะนำ/ สิ่งที่ได้จากการศึกษา
			<p>รายได้ไม่เพียงพอ มีความรู้สึกด้อยค่าและเกิดภาวะซึมเศร้า</p> <p>สรุป ผู้ป่วยเบาหวานมีปัญหาภาวะซึมเศร้า เกิดจากปัจจัยความเสื่อมทางด้านร่างกาย จิตใจ การเจ็บป่วยและใช้ยาเรื้อรัง ไม่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดกับตนเองได้ สูญเสียความภูมิใจ รายได้ไม่เพียงพอ กับรายจ่าย ไม่มีงานทำต้องพึ่งพาบุคคลอื่น เกิดความรู้สึกห้อแท้ในชีวิต สิ่งที่จะนำไปใช้-เรียนรู้บริบทของชีวิตผู้สูงอายุ ที่มีภาวะซึมเศร้า เช่น ปัจจัยทางความเสื่อมทางด้านสุขภาพโดยเฉพาะความสูงอายุ ปัจจัยทางจิตสังคมกล่าวถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต ที่ทำให้สูญเสียความภาคภูมิใจและด้อยคุณค่า ในตนเองอีกทั้งปัจจัยทางสภาพสังคมเศรษฐกิจ และวัฒนธรรม โดยผู้ศึกษาต้องศึกษารูปแบบ ของผู้สูงอายุที่มีภาวะซึมเศร้าให้ทราบ อย่างแท้จริงเพื่อการเข้าใจความเป็นมนุษย์ อย่างลึกซึ้งและให้การยอมรับในส่วนที่ผู้สูงอายุ เป็นจะช่วยให้การบำบัดโดยการใช้กระบวนการ ระลึกถึงความหลังในผู้สูงอายุ โรคเบาหวาน ได้ผลดียิ่งขึ้น</p>

แหล่งหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ใช้ในการพัฒนาแนวปฏิบัติ

ชื่อเรื่อง	แหล่ง อ้างอิง	ชนิดและระดับ ของหลักฐาน	คำแนะนำ/ สิ่งที่ได้จากการศึกษา
เรื่องที่ 2 การพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการส่งเสริมพฤติกรรมการออกกำลังกายในผู้สูงอายุโรคเบาหวานโรงพยาบาลพังงา ผู้คุ้นเคยผู้ทดลองใช้เห็นด้วยในระดับมากถึง 100 ว่าช่วยให้หน่วยงานสามารถประยุกต์ลดต้นทุนในด้านกำลังคน เวลาและงบประมาณ - ในส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยในระดับมากถึง 80 ในด้านความง่ายและสะดวกใช้แนวปฏิบัติ สิ่งที่จะนำไปใช้ - นำขั้นตอนการพัฒนาแนวปฏิบัติของสถาบันการแพทย์และสาธารณสุขแห่งชาติ ประเทศไทย ออสเตรเลีย (NHMRC, 1999) ไปประยุกต์ใช้ซึ่งมีทั้งหมด 12 ขั้นตอน	(อัจฉรา ภรณ์ พูลครี, 2553)	การศึกษาเชิงพัฒนา (Developmental Study) ระดับ 3, A	ผลการศึกษาพบว่า

แหล่งหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ใช้ในการพัฒนาแนวปฏิบัติ

ชื่อเรื่อง	แหล่งอ้างอิง	ชนิดและระดับของหลักฐาน	คำแนะนำ/สิ่งที่ได้จากการศึกษา
เรื่องที่ 3 ผลของโปรแกรมการระลึกถึงความหลังต่อภาวะซึมเศร้าและความเพิ่งพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุในสถานสังเคราะห์คนชรา	พิมพ์ลักษณ์นิติภารณ์ (2547)	เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Research) แบบศึกษา กลุ่มวัดซ้ำ ระดับ 3, A	<p>ผลการศึกษาพบว่า</p> <p>1. ผู้สูงอายุกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยภาวะซึมเศร้าในระยะหลังการทดลองและในระยะติดตามผล ต่ำกว่าการทดลองและต่ำกว่ากลุ่มการควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากโปรแกรมการระลึกถึงความหลังที่ชัดทำขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการอย่างมีแบบแผน เพื่อให้มีความเหมาะสมสมกับธรรมชาติของระยะพัฒนาการของผู้สูงอายุ โดยใช้แนวคิดการระลึกถึงความหลังของเบิร์นไซด์ (Burnside, 1983) ที่พัฒนาการมาจากการถูกปฏิชี้ขั้นตอนการพัฒนาการทางจิตสังคม ขั้นที่ 8 ของอธิรัตน์ทอธินายถึงวัยสูงอายุว่าเป็นวัยที่ชอบมองย้อนกลับไปนึกถึงเหตุการณ์ในอดีตมากกว่าบุคคลในวัยอื่น เพื่อตรวจสอบและตัดสินชีวิตของตนเอง โดยผ่านการทรงจำและค้นหาความหมายของชีวิต ค้นหาคุณค่าของมีชีวิตที่ผ่านมา เมื่อผู้สูงอายุมองย้อนกลับเป็นเหตุการณ์เชิงบวก หรือเหตุการณ์ประทับใจทำให้ผู้สูงอายุเกิดความรู้สึกว่าตนเองได้ใช้ชีวิตที่ผ่านมาอย่างคุ้มค่า การที่ผู้สูงอายุได้เข้ากลุ่มช่วยให้เกิดความผูกพัน การมีเพื่อน ไม่เหงา มีการทักทายเมื่อเจอกัน หน้ากัน และทำให้ผู้สูงอายุกลับมามีความสามารถแก้ไขปัญหาความคับข้องใจในปัจจุบันได้</p> <p>2. ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความเพิ่งพอใจในชีวิตในระยะหลังการทดลองสูงกว่าใน</p>

ชื่อเรื่อง	แหล่งอ้างอิง	ชนิดและระดับของหลักฐาน	คำแนะนำ/สิ่งที่ได้จากการศึกษา
			<p>ระยะก่อนการทดลองและสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และ ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจในชีวิตในระดับติดตามผลสูงกว่าในระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แสดงให้เห็นว่าโปรแกรมการระลึกถึงความหลังมีผลทำให้ผู้สูงอายุมองตนเองมีคุณค่า มีความสุขและเกิดความพึงพอใจในชีวิต</p> <p>3. ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจในชีวิตในระดับติดตามผลไม่แตกต่างกับผู้สูงอายุกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสภาพแวดล้อมของการอยู่ในสถานสังเคราะห์คนชรา บางคนถูกบุตรหลานทอดทิ้ง มีปัญหาภัยคุกคามในครอบครัว ขาดที่พึ่ง ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง สิ่งที่จะนำไปใช้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นำแนวคิดการระลึกถึงความหลังของเบิร์นไซด์ (Burnside, 1983) ที่พัฒนาการมาจากทฤษฎีขั้นตอนการพัฒนาการทางจิตสังคมขั้นที่ 8 ของอธิคัตันที่อธิบายถึงวัยสูงอายุว่าเป็นวัยที่ชอบมองข้องกลับไปนึกถึงเหตุการณ์ในอดีตมากกว่าบุคคลในวัยอื่น - นำการระลึกถึงความหลังตามช่วงวัยอายุ เช่น วัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ เป็นต้น ทำให้ง่ายต่อการวางแผนและดำเนินการย้อนระลึกเหตุการณ์

แหล่งหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ใช้ในการพัฒนาแนวปฏิบัติ

ชื่อเรื่อง	แหล่งอ้างอิง	ชนิดและ ระดับของ หลักฐาน	คำแนะนำ/ สิ่งที่ได้จากการศึกษา
เรื่องที่ 4 ผลของการ ระลีกถึง ความหลัง ต่อภาวะ ซึมเศร้าและ ความรู้สึกมี คุณค่าใน คนของผู้ ผู้สูงอายุที่ อาศัยอยู่ใน บุนชน จังหวัด ปราจีนบุรี	เรณู อินทร์ ตา (2548)	เป็นการวิจัย กึ่งทดลอง (Quasi- experimental Research) แบบศึกษา 2 กลุ่มวัดซ้ำ (Repeated Measures Design: Two Group) ระดับ 2, A	<p>ผลการศึกษาพบว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สูงอายุที่เข้าร่วมโปรแกรมการระลีกถึงความหลังมีภาวะซึมเศร้าในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลต่ำกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่สัตติ .01 - เมื่อเปรียบเทียบภาวะซึมเศร้าในระยะหลังการทดลองและในระยะติดตามผลทั้งสองกลุ่มพบว่า กลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการระลีกถึงความหลังมีภาวะซึมเศร้าทุกช่วงต่ำกว่ากลุ่มที่ได้รับการดูแลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่สัตติ .01 แสดงว่าการนำวิธีการระลีกถึงความหลังไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลเพื่อลดลงภาวะซึมเศร้าได้และเพิ่มความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง - สำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะซึมเศร้าเป็นสถานที่ให้การบำบัดเพื่ออำนวยความสะดวก ประยัดค่าใช้จ่าย ไม่เสียเวลาเดินทางไปโรงพยาบาล และไม่เป็นภาระของบุตรหลาน - นำวิธีการระลีกถึงความหลังไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลเพื่อลดภาวะซึมเศร้าได้และเพิ่มความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองในผู้สูงอายุได้อย่างมั่นใจ

แหล่งหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ใช้ในการพัฒนาแนวปฏิบัติ

ชื่อเรื่อง	แหล่งข้อมูล	ชนิดและระดับของหลักฐาน	คำแนะนำ/สิ่งที่ได้จากการศึกษา
เรื่องที่ 5 การใช้ โปรแกรม การระลึกถึง ความหลัง ในผู้สูงอายุ ที่เป็นโรค ซึมเศร้า	ปีะรัตน์ แวงวรรณ (2550)	เป็นการวิจัย กึ่งทดลอง (Quasi- Experimental Research) ไม่มีกู้น ควบคุม ระดับ 3, A	<p>ผลการศึกษาพบว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาที่ก่อให้เกิดภาวะซึมเศร้ามากที่สุด คือ ปัญหาทางสังคมและปัญหาภายในครอบครัว รองลงมาคือบุคคลใกล้ชิดเสียชีวิต และการเงินฝืดเคืองตามลำดับ - อาการที่พบมากคือนอนบนหลังยาก หุดหงิดง่าย และซึมเศร้าตามลำดับ - ผลการประเมินพบว่าผู้สูงอายุที่มีระดับภาวะซึมเศร้าระดับเล็กน้อยถึงรุนแรง หลังเข้ารับการบำบัดมีระดับภาวะซึมเศร้าลดลงทุกคน และพบว่าอาการทางด้านร่างกายที่มาโรงยาบาลลดน้อยลงหรือไม่มีอาการ เมื่อพิจารณาผลการให้การปรึกษาประกอบแนวทางการรักษาของจิตแพทย์พบว่าจิตแพทย์ลดขนาดของยาต้านเศร้าลง 3 คน หดหุยการรักษาด้วยยาต้านเศร้าเนื่องจากอาการดีขึ้น 3 คน และลดขนาดยาเสริมฤทธิ์ต้านเศร้าจำนวน 9 คน การศึกษารังนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้โปรแกรมการระลึกถึงความหลังสามารถใช้เป็นแนวทางปฏิบัติทางการพยาบาลผู้สูงอายุที่ป่วยเป็นโรคซึมเศร้าเพื่อลดภาวะซึมเศร้าได้จริง <p>สิ่งที่จะนำไปใช้</p> <p>นำโปรแกรมการบำบัดไปประยุกต์ใช้ไว้ในแนวปฏิบัติ โดยมีกิจกรรมที่เลือกคือ</p> <p>ครั้งที่ 1 เรียนรู้เกี่ยวกับภาวะซึมเศร้า</p>

ชื่อเรื่อง	แหล่งอ้างอิง	ชนิดและ ระดับของ หลักฐาน	คำแนะนำ/สิ่งที่ได้จากการศึกษา
			<p>ครั้งที่ 2 การระลึกถึงความหลังวัยเด็ก: รูปภาพทุ่งนา ภาพเด็ก หรือภาพทิวทัศน์ธรรมชาติ</p> <p>ครั้งที่ 3 การระลึกถึงความหลังวัยรุ่น: ฟังเพลงที่ท่านชื่นชอบ หรือบุคคลต้นแบบในใจ หรือคนรักเพื่อนคู่หูที่รู้ใจ</p> <p>ครั้งที่ 4 การระลึกถึงความหลังในวัยผู้ใหญ่: งาน/กิจกรรมที่ทำแล้วมีความสุข</p> <p>เน้นครั้งที่ 5 การระลึกถึงบุญกุศลที่เคยทำมา: รูปภาพวัด พระพุทธฐานะ พระเกจิอาจารย์ รูปสถานที่ศักดิ์สิทธิ์</p>

แหล่งหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ใช้ในการพัฒนาแนวปฏิบัติ

ชื่อเรื่อง	แหล่ง อ้างอิง	ชนิดและ ระดับของ หลักฐาน	คำแนะนำ/ สิ่งที่ได้จากการศึกษา
เรื่องที่ 6 The Process and Outcome of Life Review Psychotherapy With Depressed Homebound Older Adults	Mc Dogall, G. M., Blixen, C. E. & Jen S. L. (2008).	แบบ วิเคราะห์ ข้อมูลทั้ง ทางตรงและ ทางอ้อม เชิงบรรยาย และเป็น ข้อมูลเชิงลึก ระดับ 3, A	<p>ผลการศึกษาพบว่า การปฏิบัติการพยาบาลชั้นสูง ในการบำบัดผู้สูงอายุที่มีภาวะซึมเศร้าที่บ้าน ด้วยกระบวนการทบทวนชีวิต มีการระลึกถึงความหลังเป็นการคิดเชิงบวก และกระบวนการเริ่มสร้างพลังอำนาจ ช่วยให้ผู้ป่วยสูงอายุลดลงภาวะซึมเศร้าได้ และการระลึกถึงความหลังส่งผลกระทบต่ออารมณ์ที่ให้ผู้สูงอายุมีความพึงพอใจในชีวิต</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดยาให้ผู้ป่วยช่วยให้เกิดผลดี - สอนทักษะในการคุ้มครองตนเอง - นำส่วนการทบทวนวรรณกรรมไปใช้ในการอ้างอิง ของ Haight และ Dias (1992) ว่ากระบวนการทบทวนชีวิตใช้เวลาบำบัด 8 สัปดาห์สามารถลดระดับภาวะซึมเศร้าได้ และจากงานวิจัยของ Youssef (1990) พบว่ากระบวนการระลึกถึงความหลังสามารถลดภาวะซึมเศร้าได้แต่ไม่ได้ระบุระยะเวลา สิ่งที่จะนำไปใช้ <ul style="list-style-type: none"> - นำรูปแบบการระลึกถึงความหลังไปประยุกต์ใช้บำบัดผู้สูงอายุที่มีภาวะซึมเศร้า และอาจมีภาวะสมองเสื่อมในระดับเด็กน้อยได้ ซึ่งการระลึกถึงความหลังเป็นส่วนของข้อของกระบวนการทบทวนชีวิต

ชื่อเรื่อง	แหล่ง อ้างอิง	ชนิดและ ระดับของ หลักฐาน	คำแนะนำ/ สิ่งที่ได้จากการศึกษา
			<ul style="list-style-type: none"> - ทำให้เกิดความมั่นใจว่าการระลึกถึงความหลัง จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการสร้าง/ พูดให้ผู้ป่วยคิด เชิงบวกเพื่อให้เกิดผลดีต่อการบำบัดทางจิต ที่สามารถลดภาวะซึมเศร้าได้จริง - นำการบำบัดที่บ้านของผู้ป่วยไปประยุกต์ใช้ เนื่องจากเหมาะสมกับบริบท และเป็นความต้องการของผู้รับบริการ และเป็นบริการสุขภาพ ที่บ้าน ตามนโยบายของโรงพยาบาลแห่งนี้ - นำส่วนการทบทวนวรรณกรรมไปใช้ในการ อ้างอิงและสร้างความมั่นใจว่าการบำบัดผู้ป่วย สูงอายุที่มีภาวะซึมเศร้าโดยการใช้กระบวนการ ระลึกถึงความหลังได้ผลชัดเจน

แหล่งหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ใช้ในการพัฒนาแนวปฏิบัติ

ชื่อเรื่อง	แหล่งอ้างอิง	ชนิดและระดับของหลักฐาน	คำแนะนำ/สิ่งที่ได้จากการศึกษา
เรื่องที่ 7 Reminiscence groups for people with dementia and their family care: pragmatic eight – centre randomized trial of joint reminiscence and maintenance versus usual treatment : a protocol	Wood, R. T., Bruce, R., Edwards, R. T., Hounsome, B., Keady, J., Moniz-Cook, E. D., Orrell, M., & Russell, I. T. (2009)	เป็นการปฏิบัติการทดลองควบคุมแบบสุ่ม (Randomized Controlled Trial: RCTs) โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มนี้กีฬา 2 กลุ่มความคุณ ระดับ 2, A	<p>ผลการศึกษาพบว่า การระลึกถึงความหลังสามารถบำบัดผู้ป่วยที่มีภาวะสมองเสื่อมได้โดยมีผู้เชี่ยวชาญและญาติผู้ดูแลร่วมให้การบำบัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประกอบด้วยการระลึกถึงความหลังสัปดาห์ละครั้งต่อเนื่องกัน 12 สัปดาห์และระยะติดตามต่อเนื่องเดือนละ 1 ครั้งต่อเนื่อง 7 เดือนผลความเครียดลดลง - รูปแบบการระลึกถึงความหลังใน 12 คู่ในผู้ป่วยที่มีภาวะสมองเสื่อมและผู้ดูแล เน้นช่วงเวลาเรียนรู้ยังเด็ก ชีวิตการแต่งงาน วันหยุดและการเดินทาง สำหรับการมีส่วนร่วม วัสดุที่นำมาจากบ้าน การทำอาหาร การร้องเพลงที่ชื่นชอบมีการร่วมประชุมกลุ่มประจำสัปดาห์ ทำ 12 สัปดาห์แล้ววัดผลซ้ำ - สรุปค่าใช้จ่ายสำหรับรักษาผู้ป่วยที่มีภาวะสมองเสื่อมไม่แน่ชัด เนื่องจากการรวมรวมข้อมูลทางระบบคอมพิวเตอร์ไม่สมบูรณ์ สิ่งที่จะนำไปใช้ ประยุกต์รูปแบบการระลึกถึงความหลังโดยการใช้คำถามให้ผู้สูงอายุได้มีทางเลือกในการเล่าเรื่องได้หลายเรื่อง เช่นอาหารที่ชื่นชอบ เพลงที่คุณโปรดสถานที่/ วัสดุ อุปกรณ์ที่คุณประทับใจ

แหล่งหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ใช้ในการพัฒนาแนวปฏิบัติ

ชื่อเรื่อง	แหล่งอ้างอิง	ชนิดและ ระดับของ หลักฐาน	คำแนะนำ/ ถึงที่ได้จากการศึกษา
เรื่องที่ 8 <i>Prevention of depression and anxiety in later life: design of a randomized controlled trial for the clinical and economic evaluation of a life-review intervention</i>	Korte, J., Bohlmeijer, E. T. & Smit, S. (2009)	แบบทดลอง ที่มีกลุ่ม ทดลอง และกลุ่ม ควบคุม ระดับ 2, A	<p>ผลการศึกษาพบว่า</p> <p>ผู้ให้การบำบัดรักษาก้าวชั้มเคร้าโดยได้รับการฝึกอบรมสองวัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การทบทวนชีวิตของผู้สูงอายุสามารถลดอาการชั้มเคร้าได้ และลดความวิตกกังวลลงได้ และสามารถลดความทุกข์ทรมานทางจิตใจ ทั้งนี้การทบทวนชีวิตทำโดยการเล่าเรื่อง ซึ่งเป็นความทรงจำนิคหนึ่ง เป็นการเน้นในการเล่าประสบการณ์ที่ดี เป็นเรื่องราวที่ เปิดเผยได้และเป็นเรื่องที่ผู้เล่าพึงพอใจในการเล่าให้ผู้อื่นฟัง เช่น เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดในชีวิต <p>ถึงที่จะนำไปใช้</p> <p>ประยุกต์รูปแบบการระลึกถึงความหลังโดยการสร้างจินตนาการอย่างมีสติเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของชีวิตของผู้เข้าร่วมระลึกความหลังในอนาคต สร้างความหวังและกำลังใจให้เกิดในกลุ่มป้าหมาย</p>

แหล่งหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ใช้ในการพัฒนาแนวปฏิบัติ

ชื่อเรื่อง	แหล่งอ้างอิง	ชนิดและระดับของหลักฐาน	คำแนะนำ/ สิ่งที่ได้จากการศึกษา
เรื่องที่ 9 ภาวะซึมเศร้า: ภัยร้ายของสุขภาพจิต	เรณุการ์ ทองคำรอด (2554)	เชิงบรรยาย ระดับ 4, A	<p>ผลการศึกษาพบว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาวะซึมเศร้า (Depression) ที่ผิดปกติ แสดงออกโดยมีอาการเศร้าที่คืนควร และนานเกินไป อาการไม่ดีขึ้นแม้จะได้รับกำลังใจหรืออธิบายด้วยเหตุผล มักถูกด้อยค่า ผิดและอยากรتابย พนบอย่าว่ามีผลกระทบต่อหน้าที่การทำงาน กิจวัตรประจำวัน และสังคมทั่วไป หากปล่อยไว้ อาการจะรุนแรงมากขึ้น ถ้าเป็นโรคซึมเศร้า (Depressive Disorder) ซึ่งมีความเดี่ยงดูงต่อการฆ่าตัวตาย - จากรายงานขององค์กรอนามัยโลกคาดว่าในปี พ.ศ. 2563 ผู้ป่วยโรคซึมเศร้าจะเพิ่มมากเป็นอันดับสอง รองจากโรคหัวใจ และในประเทศไทย จะมีผู้ป่วยประมาณ 12 ล้านคนของประชากรทั้งหมด - การปฏิบัติตนเมื่อป่วยเป็นโรคซึมเศร้า ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. ต้องไปพบแพทย์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อติดตามผลรักษาและปรับเปลี่ยนยาตามความเหมาะสม 2. รับประทานยาอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อยหากเดือน เพื่อป้องกันการกลับเป็นซ้ำ 3. อย่าเก็บดัวหม่นร่วมทำกิจกรรมที่ช่วยให้เพลิดเพลิน 4. ดูแลตนเองโดยการรับประทานอาหารที่ดีต่อสุขภาพ นอนหลับพักผ่อนอย่างเพียงพอ และออกกำลังกายสม่ำเสมอ 5. หลีกเลี่ยงการดื่มสุรา ยาเสพติด กาแฟ เครื่องดื่มซึ่งกำลัง เพราะจะทำให้ประสิทธิภาพของยาลดลง

ชื่อเรื่อง	แหล่งอ้างอิง	ชนิดและระดับของหลักฐาน	คำแนะนำ/ สิ่งที่ได้จากการศึกษา
			<p>6. ครอบครัว หรือผู้คุ้มครอง ควรซักชวนพูดคุย และให้กำลังใจ หลีกเลี่ยงการต้านทาน ต่อว่า ทำตาม สิ่งที่จะนำไปใช้ นำความหมาย และคำแนะนำในการปฏิบัติด้วยประยุกต์ใช้ในการสอนผู้สูงอายุโรคเบาหวาน ที่มีภาวะซึมเศร้า และให้คำแนะนำญาติ หรือผู้คุ้มครองให้ได้รับการคุ้มครองด้วย</p>

แหล่งหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ใช้ในการพัฒนาแนวปฏิบัติ

ชื่อเรื่อง	แหล่งอ้างอิง	ชนิดและระดับของหลักฐาน	คำแนะนำ/ สิ่งที่ได้จากการศึกษา
เรื่องที่ 10 ผลการระลึกถึงความหลังอย่างมีรูปแบบต่อความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองและความหวังในผู้สูงอายุ	จงกรณ ทองจันทร์ (2544)	กิจกรรม ^{กิจกรรม} ระดับ 3, A	<p>ผลการศึกษาพบว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ได้ทำการระลึกถึงความหลัง เป็นรายกลุ่ม สัปดาห์ละ 1 ครั้ง จำนวน 4 สัปดาห์ ครั้งละ 40-45 นาที ตามพัฒนาการของชีวิต เช่น วัยเด็ก วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ ครั้งที่ 4 สรุปทุกวัย และยุติ ตั้มพันภาพ - ผู้สูงอายุโรคหลอดเลือดหัวใจเต้น มีค่าเฉลี่ย ของคะแนนความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และความหวัง ระยะก่อนการทดลอง กับระยะหลัง ทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติ ระดับ .05 - การระลึกถึงความหลังสามารถเพิ่มความรู้สึกที่มีคุณค่าในตนเอง ความหวัง ความพึงพอใจในชีวิต ความผาสุกในชีวิต และสามารถลดภาวะซึมเศร้า ความเครียด และความวิตกกังวลได้ <p>สิ่งที่จะนำไปใช้</p> <p>ทำการระลึกถึงความหลัง สัปดาห์ละครั้ง จำนวน 4 ครั้ง ซึ่งช่วยลดภาวะซึมเศร้า ความเครียด และความวิตกกังวลได้</p>

แหล่งหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ใช้ในการพัฒนาแนวปฏิบัติ

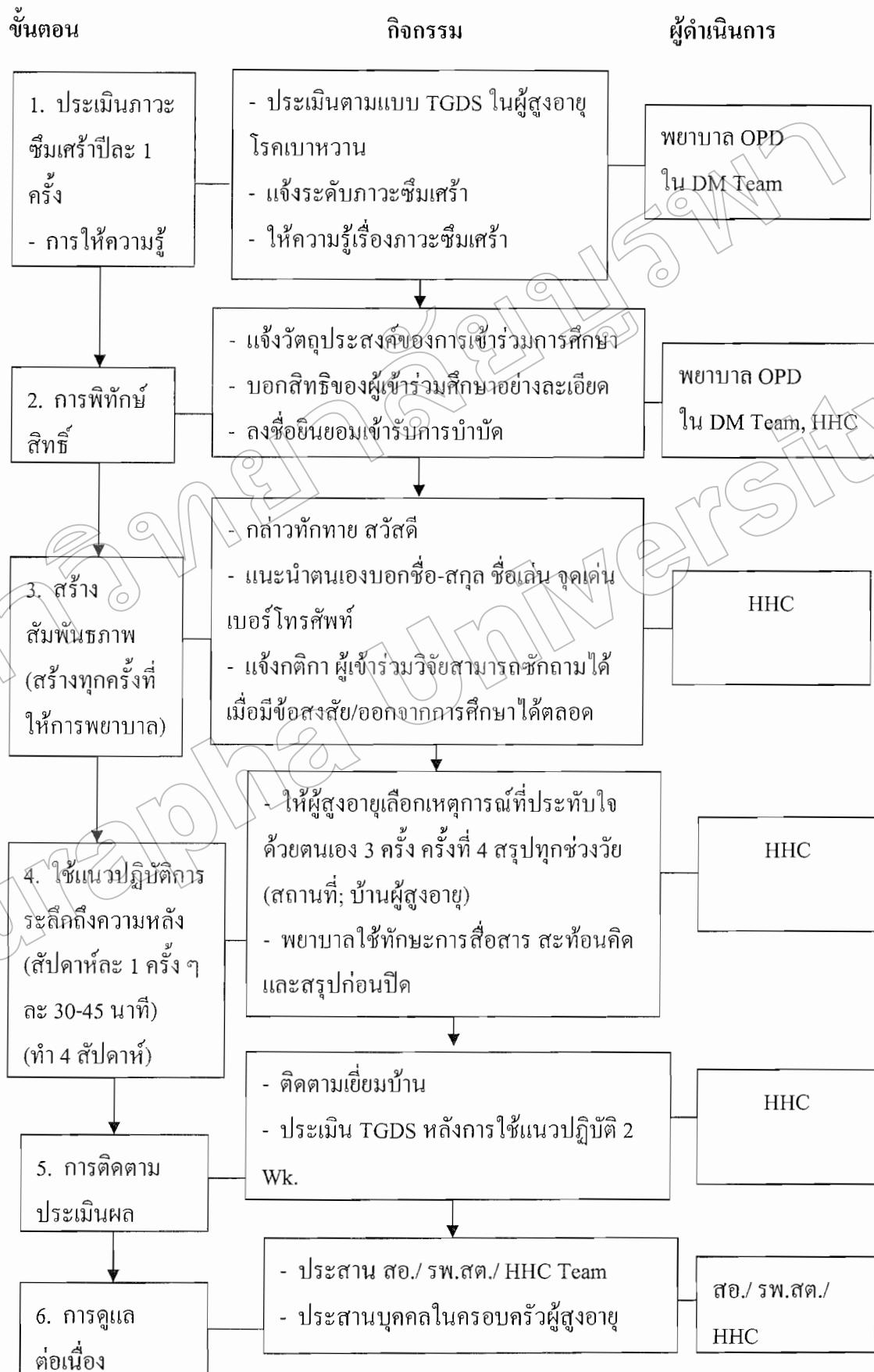
ชื่อเรื่อง	แหล่งอ้างอิง	ชนิดและระดับของหลักฐาน	คำแนะนำ/สิ่งที่ได้จากการศึกษา
เรื่องที่ 11 ผลของการระลึกถึงความหลังแบบกลุ่มที่มีต่อความผาสุกในชีวิตของผู้สูงอายุ	เฉลิมวรรณ เกตุสวัสดิ์ (2545)	การวิจัย เริงทดลอง ระดับ 2, A	<p>ผลการศึกษาพบว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ได้ทำการระลึกถึงความหลัง เป็นรายกลุ่ม ๆ ละ 7 คน ทำสัปดาห์ละ 1 ครั้ง จำนวน 8 สัปดาห์ ครั้งละ 60-90 นาที - ผู้สูงอายุที่ได้การระลึกถึงความหลังมีความผาสุกในชีวิตในระยะหลังการทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติระดับ .05 - ผู้สูงอายุที่ได้การระลึกถึงความหลังมีความผาสุกในชีวิตในระยะติดตามผล สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติระดับ .05 - แสดงว่าการระลึกถึงความหลังสามารถเพิ่มความผาสุกในชีวิต ของผู้สูงอายุได้ สิ่งที่จะนำไปใช้ นำขั้นตอนของ <ul style="list-style-type: none"> - ภาพแห่งความทรงจำในชีวิตครอบครัว - ภาพแห่งความทรงจำในวัยชรา และ - รางวัลชีวิต ไปประยุกต์ใช้ เมื่อกล่าว/กระตุ้นผู้สูงอายุในทุกช่วงวัย เพื่อช่วยให้ผู้สูงอายุได้ระลึกเหตุการณ์ในอดีต ได้เร็วขึ้น - ผู้ศึกษามีความมั่นใจว่า การระลึกถึงความหลังเกิดผลดี คือทำให้เกิดความผาสุกในผู้สูงอายุ

แผนผังการระดีกถึงความหลังในผู้สูงอายุโรคเบาหวานที่มีภาวะซึมเศร้า

ภาคผนวก จ

แผนผังขั้นตอนการระลึกถึงความหลังในผู้สูงอายุโรคเบาหวานที่มีระดับภาวะซึมเศร้า

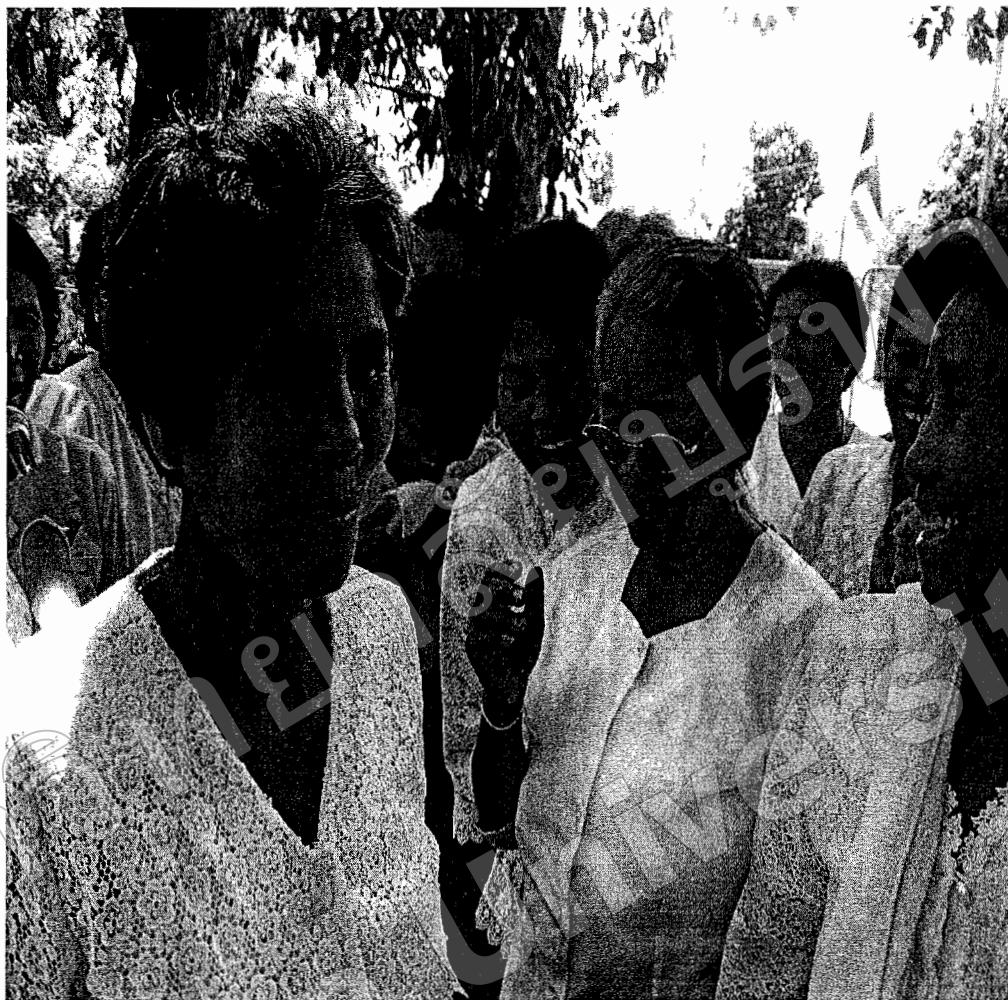

มหาวิทยาลัยบูรพา

Burapha University

ภาคผนวก ฉบับที่

คู่มือการใช้แนวปฏิบัติปฏิบัติการพยาบาลเพื่อลดภาวะซึมเศร้า ความเครียด วิตกกังวล ระลึกถึงความหลัง
ในผู้สูงอายุ โรคเบาหวาน ที่มีภาวะซึมเศร้า โรงพยาบาลสุขุมวิท จังหวัดกาฬสินธุ์

คู่มือการใช้แนวปฏิบัติปฏิบัติการพยาบาลเพื่อลดภาวะซึมเศร้า

ด้วยวิธีการระลึกถึงความหลังในผู้สูงอายุโรคเบาหวาน

ที่มีภาวะซึมเศร้า โรงพยาบาลหนองกุ่มครี

จังหวัดกาฬสินธุ์

กู้มือการใช้แนวปฏิบัติปฏิบัติการพยาบาลเพื่อลดภาวะซึมเศร้าด้วยวิธีการระลึกถึงความหลังในผู้สูงอายุโรคเบาหวาน ที่มีภาวะซึมเศร้า โรงพยาบาลหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ครั้งที่ 1 ทำการประเมินภาวะซึมเศร้า และสร้างสัมพันธภาพ บอกวัดอุปражะส่งค์และแจ้งสิทธิของผู้สูงอายุที่เข้าร่วมในการศึกษา

**สถานที่ ห้องให้คำปรึกษา โรงพยาบาลหนองกุงศรี
วัตถุประสงค์**

1. เพื่อทราบระดับภาวะซึมเศร้า
2. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดี และสร้างความเข้าใจระหว่างผู้สูงอายุโรคเบาหวานกับผู้ศึกษา
3. เพื่อให้ผู้สูงอายุทราบสิทธิของตน

แนวคิด เรื่องการสร้างสัมพันธภาพเพื่อการบำบัดทางจิต เชื่อว่าสาเหตุของความผิดปกติทางพฤติกรรมในบุคคล มีสาเหตุจากความล้มเหลวในการสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น สัมพันธภาพระหว่าง พยาบาลกับผู้ป่วยเป็นสัมพันธภาพทางวิชาชีพ มีประโยชน์ คือมีปีหมายชัดเจน นุ่งช่วยเหลือผู้ป่วยและยุติสัมพันธภาพเมื่อปัญหาทุเลาลง (มสธ., 2544)

กิจกรรม

1. พยาบาลแสดงความเคารพผู้สูงอายุโดยการยกมือไหว้ พร้อมกับกล่าวแนะนำต้นเอง ด้วยสีหน้าที่แสดงความเป็นกันเอง กล่าวทักทาย “สวัสดีค่ะ” ด้วยน้ำเสียงสุภาพอ่อนโยน แนะนำต้นเอง ให้ความรู้เรื่องภาวะซึมเศร้าในผู้สูงอายุ การค้นหา การรักษาและความสูญเสียหากไม่ได้รับการดูแลรักษาที่ถูกต้อง (ระดับ 3, A)

2. ทำการประเมินภาวะซึมเศร้าในผู้สูงอายุโรคเบาหวานทุกราย โดยใช้แบบวัดภาวะซึมเศร้าในผู้สูงอายุไทย (TGDS) (ระดับ 2, A)

3. เมื่อพบผู้สูงอายุโรคเบาหวานที่มีภาวะซึมเศร้าในระดับเล็กน้อยถึงปานกลาง ให้ความรู้แก่ผู้สูงอายุและญาติเรื่องแนวทางในการดูแลผู้ที่มีภาวะซึมเศร้า จากนั้นสร้างสัมพันธภาพเชิงบัค โดยพยาบาลแนะนำต้นเอง และการยอมรับ เปิดเผยความรู้สึก ความคิดและความต้องการซึ่งกันและกัน สร้างบรรยายอาทิให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นและปลดปล่อย มีปฏิสัมพันธ์ใกล้ชิด พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์และสิทธิของผู้สูงอายุในการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการศึกษาการลดภาวะซึมเศร้าในผู้สูงอายุโรคเบาหวาน โดยใช้กระบวนการการระลึกถึงความหลัง บอกประโยชน์ที่จะได้รับ จากการเข้าร่วมกิจกรรมการระลึกถึงความหลัง จำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรม 4 ครั้ง ระยะเวลาครั้งละ 30 - 45 นาที และเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุและญาติได้ชักถามในรายละเอียดต่างๆ (ระดับ 3, A)

4. นัดกถุ่มเป้าหมายที่บ้านของผู้สูงอายุ เพื่อ踏สำรวจต่อการทำกิจกรรมการระลึกความหลังรายบุคคล และลดภาระของผู้สูงอายุและครอบครัวในการเสียค่าใช้จ่ายและเวลาในการเดินทางมาที่โรงพยาบาล โดยพยาบาลจะเดินทางด้วยรถยนต์ของโรงพยาบาล เพื่อไปพบผู้สูงอายุที่บ้านของผู้สูงอายุ (ระดับ 4, A)

5. พยาบาลกล่าวขอบคุณผู้สูงอายุที่ให้ความร่วมมือ และแสดงความเคารพโดยการยกมือไหว้ (ระดับ 4, A)

การประเมินผล

1. ผู้สูงอายุยอมรับและมีสัมพันธภาพที่ดีกับพยาบาล
2. ผู้สูงอายุเข้าใจหลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอน วิธีการ และประโยชน์ที่จะได้รับ

สัปดาห์ที่ 1 การระลึกถึงความหลังครั้งที่ 1 (ระดับ 3, A)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้สูงอายุระลึกถึงความหลังในช่วงชีวิตวัยเด็ก ทำให้เกิดความสุขและลดภาวะซึมเศร้า

2. เพื่อสร้างสัมพันธภาพต่อเนื่อง

สื่อ/ อุปกรณ์ ภาพเด็กน่ารัก ภาพทุ่งนา ทิวทัศน์ธรรมชาติ

สถานที่ บ้านของผู้สูงอายุ โรคเบาหวานที่มีภาวะซึมเศร้า ระดับเด็กน้อยถึงปานกลาง
แนวคิด

วัยเด็กยังไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เป็นวัยที่มีความจำเป็นที่ต้องได้รับการเลี้ยงดูจากบิดามารดาอย่างใกล้ชิด หากบิดามารดา หรือผู้ปกครองให้การดูแลอย่างเกิดความอบอุ่น ปลดปล่อย เมื่อมีการคิดถึงช่วงชีวิตในวัยเด็กจะทำให้เกิดความสุข และลดภาวะซึมเศร้าได้ กิจกรรม

1. เตรียมความพร้อมของพยาบาลทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อบรมการแต่งกายสุภาพ และเตรียมแผนในการระลึกถึงความหลัง

2. สร้างสัมพันธภาพต่อเนื่อง และเชื่อมโยงเนื้อเรื่อง โดย พยาบาล กล่าวทักษะสวัสดี ผู้สูงอายุและ ถามทุกข์-สุขของผู้สูงอายุเบาหวาน และการกระตุ้นให้ ผู้สูงอายุทบทวนถึงเรื่องราว ต่าง ๆ ที่ได้สัมภានในครั้งที่ ผ่านมา เลือกนุ่มที่เป็นส่วนตัว

3. พยาบาล ให้ผู้สูงอายุคุยกับสื่อ

4. พยาบาลอนุญาตถูกประสงค์ของการทำกิจกรรมในครั้งนี้ พยาบาลได้แบ่งเป็น

3 ขั้นตอนข้อบังคับ

4.1 ขั้นการเลือกเหตุการณ์ในอดีตทางบวก (Memory) ปฏิบัติดังนี้คือ

4.1.1 พยาบาลเริ่มให้ผู้สูงอายุได้ระลึกถึงความหลัง โดยให้ผู้สูงอายุหลับตา หลังจากมองภาพสื่อ หายใจเข้าและผ่อนคลายใจออกแบบสบาย ๆ แล้วให้ผู้สูงอายุได้เป็นผู้เลือกเหตุการณ์ทางบวก เป็นเหตุการณ์ที่ตนรู้สึกประทับใจมากที่สุดในวัยเด็ก โดยผู้ศึกษาถ่ายผู้สูงอายุ กว่า “ถ้าให้คุณพ่อ...คุณแม่...คุณตา.../คุณยาย...ย้อนกลับนึกถึงตอนเด็กแล้ว คุณพ่อ...คุณแม่...คุณตา ...คุณยาย...นึกถึงเหตุการณ์ใดที่ประทับใจหรือภูมิใจมากที่สุด เมื่อนึกคิดถึงที่ไรแล้วรู้สึกสุขใจทุกที และช่วยเล่าให้พยาบาลฟังหน่อยได้ไหมคะ”

4.1.2 พยาบาลใช้ทักษะการเรียน เพื่อให้ผู้สูงอายุ ได้มีเวลาระลึกถึงความหลัง

4.1.3 เมื่อผู้สูงอายุเลือกเหตุการณ์ทางบวกครบ 5 นาทีแล้ว พยาบาลให้ผู้สูงอายุ บอกชื่อเหตุการณ์นั้น ๆ โดยพยาบาลเป็นผู้จดบันทึกไว้

4.2 ขั้นการค้นหาความหมายของเหตุการณ์ในอดีตที่ผู้สูงอายุเลือกมา (Experiencing) พยายາລາໃຫ້ຜູ້ສູງອາຍຸຫລັບຕາອີກຮັ້ງແລະໃຫ້ຮັດກິວໆຫ່າຍເຫຼຸດການຟັ້ນນີ້ມີຄວາມໝາຍຕ່ອງຜູ້ສູງອາຍຸຍ່າງໄວ

4.3 ขั้นการแบ่งปันประสบการณ์นີ້ໃຫ້ກັບພຍານາລາໄດ້ຮັບພິງ (Social Interaction)
ມີວິທີກາຣັດຈັງນີ້

4.3.1 ພຍານາລາກຮະຕູນໃຫ້ຜູ້ສູງອາຍຸເລົ່າມື່ອເຫັນເຫຼຸດການຟັ້ນທີ່ຕົນເອງຮູ້ສຶກປະກຳທັບໃຈໃນຈິຍ
ເດີກໃຫ້ກັບພຍານາລັກພິງ ພຍານາລາຕົ້ນໃຈພິງ ພັກທັນຫາຕອບຮັບເຮືອງຮາວອຍ່າງຕ່ອນເນື່ອງ ບາງຄັ້ງຂານຮັບ
ດ້ວຍຄໍາວ່າຄ່ະ ແລະຫາກຜູ້ສູງອາຍຸເຢັນໄປ ພຍານາລາກຮະຕູນ ໂດຍກາຣໃຊ້ຄຳພູດວ່າ “ແລ້ວເຫຼຸດການຟັ້ນ
ຕ່ອງຈາກນີ້ເປັນອຍ່າງໄຣຄະ” ເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມຕ່ອນເນື່ອງແລະສົມບູຮັນຂອງເຮືອງຮາວ

4.3.2 ພຍານາລາໃຊ້ເຫັນກາຣະສະຫຼອນຄວາມຮູ້ສຶກເພື່ອສ່ອຄວາມໝາຍໄຫ້ຕຽງກັບ
ຜູ້ສູງອາຍຸ ແລະປຶດໂອກາສໃຫ້ຜູ້ສູງອາຍຸເລົ່າມື່ອເຫັນເຫຼຸດການຟັ້ນທີ່ຕົນເອງປະກຳທັບໃຈຈະນຽບເວລາແລະ
ຄວາມສົມບູຮັນຂອງຄວາມສຸຂ

5. ພຍານາລາໃຊ້ເຫັນກາຣະສະຫຼອນຄວາມຮູ້ສຶກຄາມນີ້ (Reflecting Feeling) ຂອງຜູ້ສູງອາຍຸ
ຕ່ອເຫຼຸດການຟັ້ນໃນອົດຕີ ຈາກນີ້ພຍານາລາແລະຜູ້ສູງອາຍຸບາຫວານຮ່ວມກັນສຽບປັບປຸງທີ່ໄດ້ຈາກກາຣຳທຳກິຈກາຮົມ
ຮ່ວມກັນ

6. ພຍານາລັບນັ້ນທີ່ແລະກ່າວປົດເຮືອງໃນຄັງນີ້ພ້ອມທັງເຈັ້ງໃຫ້ຜູ້ສູງອາຍຸທັບສິ່ງວັນເວລາ
ໃນການພົບກັນໃນຄັ້ງຕ່ອງໄປ

7. ພຍານາລາໃຫ້ຜູ້ສູງອາຍຸໄດ້ເລືອກຮັດລົກຄົງເຫຼຸດການຟັ້ນທີ່ປະກຳທັບໃຈໃນອົດຕີ ເມື່ອຮັດລົກຄົງຈະທຳ
ໃຫ້ຜູ້ສູງອາຍຸມີຄວາມສຸຂແລະກາຄຸມໃຈທຸກຮັ້ງ ເປັນເຫຼຸດການຟັ້ນໃນວັຍຮູ່ນ ເລືອກໄວ້ 1 ເຮືອງ ເພື່ອເກັບໄວ້
ສັນການກັນໃນສັບຄາຫ້ຕ່ອງໄປ ຕາມທີ່ພຍານາລັດໄວ້ ແລະ ໄນເປັນເຮືອງ/ ເຫຼຸດການຟັ້ນທີ່ເລີ່ມໃນວັນນີ້
ກາຣປະເມີນຜົດ

1. ຜູ້ສູງອາຍຸຍົນຮັບແລະມີສັນພັນນັກພົບທີ່ດີກັບພຍານາລາ
2. ຜູ້ສູງອາຍຸເຂົ້າໃຈແລະເຫັນຄຸນຄ່າຕົນເອງ ຄິດຍື່ອນເຫຼຸດການຟັ້ນທີ່ກາຄຸມໃຈໃນວັຍເດີກໄດ້
3. ສັງເກດຜູ້ສູງອາຍຸພະເລົມມີສີຫຼາສັດຫົ່ນ ທ່າທາງມີຄວາມສຸຂ ແວວາມມີປະກາຍ ມີຄວາມหวັງ
ມີຮອຍຍື້ນ ອີ່ເສີຍຫົວເຮາະຫຼີ່ມີຄຳພູດທີ່ແສດງລົງການມີຄວາມສຸຂ

สัปดาห์ที่ 2 การระลึกถึงความหลังครั้งที่ 2 (ระดับ 3, A)

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้สูงอายุระลึกถึงความหลังในช่วงชีวิตวัยรุ่นทำให้เกิดความสุขและลดภาวะซึมเศร้า

สื่อ/ อุปกรณ์ ภาพวัยรุ่นหนุ่ม-สาว ทุ่นนา ทิวทัศน์ธรรมชาติ

สถานที่ บ้านของผู้สูงอายุ โรมเบาหวานที่มีภาวะซึมเศร้าระดับเล็กน้อยถึงปานกลาง
แนวคิด

วัยรุ่นเป็นวัยที่ให้ความสนใจต่อเพศตรงข้าม รักสวย รักงาม ชอนความท้าทาย และมีความคิดเป็นของตน สามารถช่วยเหลือ และตัดสินใจด้วยตนเองได้บ้าง ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ มีคุณค่าในตน เมื่อมีการคิดถึงช่วงชีวิตในวัยรุ่นจะทำให้เกิดความสุข และลดภาวะซึมเศร้าได้

กิจกรรม

- เติมความพร้อมของพยาบาลทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ การแต่งกายสุภาพ และเตรียมแผนในการระลึกถึงความหลัง
- สร้างสัมพันธภาพต่อเนื่อง และเรื่มโยงเนื้อเรื่อง โดย พยาบาล กล่าวทักทายสวัสดี ผู้สูงอายุ และถามทุกข์-สุขของผู้สูงอายุเบาหวาน และการกระตุนให้ผู้สูงอายุทบทวนถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้สนใจในครั้งที่ ผ่านมา เลือกนุ่มที่เป็นส่วนตัว
- พยาบาล ให้ผู้สูงอายุดูภาพถ่าย
- พยาบาลบอกวัตถุประสงค์ของการทำกิจกรรมในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ย่อ ดังนี้

4.1 ขั้นการเลือกเหตุการณ์ในอดีตทางบวก ปฏิบัติดังนี้คือ

- 4.1.1 พยาบาลเริ่มให้ผู้สูงอายุได้ระลึกถึงความหลัง โดยให้ผู้สูงอายุหลับตา หลังจากมองภาพถ่าย หายใจเข้าและผ่อนคลายใจออกแบบสบาย ๆ แล้วให้ผู้สูงอายุได้เป็นผู้เลือกเหตุการณ์ทางบวก เป็นเหตุการณ์ที่ตนรู้สึกประทับใจมากที่สุด พยาบาลถามผู้สูงอายุว่า “ถ้าให้คุณพ่อ...คุณแม่...คุณตา...คุณยาย...ย้อนกลับนึกถึงตอนวัยรุ่น เป็นหนุ่ม เป็นสาวแล้ว คุณพ่อ...คุณแม่...คุณตา...คุณยาย...นึกถึงอะไรเป็นอย่างแรกที่ ประทับใจหรือภูมิใจมากที่สุด เมื่อนึกถึงที่ไรแล้วรู้สึกสุขใจทุกที่ เช่นความถึงเพลงที่ชื่นชอบ หรือบุคคลด้านแบบหรือคนรัก หรือเพื่อนคู่หูที่รู้ใจเป็นดั่น แล้วช่วยเล่าให้พยาบาลฟังหน่อยได้ไหมคะ”

- 4.1.2 พยาบาลใช้ทักษะการเงยบ เพื่อให้ผู้สูงอายุ ได้มีเวลาระลึกถึงความหลัง
- 4.1.3 เมื่อผู้สูงอายุเลือกเหตุการณ์ทางบวกครบ 5 นาทีแล้ว พยาบาลให้ผู้สูงอายุ บอกชื่อเหตุการณ์นั้น ๆ โดยพยาบาลเป็นผู้จดบันทึกไว้

4.2 ขั้นการค้นหาความหมายของเหตุการณ์ในอดีตที่ผู้สูงอายุเลือกมาพยาบาลให้ผู้สูงอายุหลับตาอีกรึปั้นๆ และให้ระลึกว่าเหตุการณ์นั้นมีความหมายต่อผู้สูงอายุอย่างไร

4.3 ขั้นการแบ่งปันประสบการณ์นั้นให้กับพยาบาลได้รับฟัง มีวิธีการดังนี้

4.3.1 พยาบาลจะตั้งให้ผู้สูงอายุเล่าถึงเหตุการณ์ที่ตนเองรู้สึกประทับใจในวัยเด็กให้กับพยาบาลฟัง พยาบาลต้องตั้งใจฟัง พยักหน้าตอบรับเรื่องราวอย่างต่อเนื่อง บางครั้งงานรับด้วยคำว่า “และหากผู้สูงอายุเงียบไป พยาบาลจะตั้ง โดยการใช้คำพูดว่า “แล้วเหตุการณ์ต่อจากนั้นเป็นอย่างไรค่ะ” เพื่อให้เกิดความตื่นเต้นและสมบูรณ์ของเรื่องราว

4.3.2 พยาบาลใช้เทคนิคการสะท้อนความรู้สึกเพื่อสื่อความหมายให้ตรงกับผู้สูงอายุ และเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุเล่าถึงเหตุการณ์ที่ตนเองประทับใจในคราวเวลาและความสมบูรณ์ของความสุข

5. พยาบาลใช้เทคนิคการสะท้อนความรู้สึกอารมณ์ ของผู้สูงอายุต่อเหตุการณ์ในอดีต จากนั้นพยาบาลและผู้สูงอายุbaughwanร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการทำกิจกรรมร่วมกัน

6. พยาบาลบันทึกและกล่าวปิดเรื่องในครั้งนี้พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้สูงอายุทราบถึงวัน เวลาในการพบกันในครั้งต่อไป

7. พยาบาลให้ผู้สูงอายุได้เลือกระลึกถึงเหตุการณ์ที่ประทับใจในอดีต เมื่อระลึกถึงจะทำให้ผู้สูงอายุมีความสุขและภาคภูมิใจทุกครั้ง เป็นเหตุการณ์ในวัยผู้ใหญ่ เลือกไว้ 1 เรื่อง เพื่อเก็บไว้สนทนากันในครั้งต่อไป ตามที่ พยาบาลนัดไว้ และไม่เป็นเรื่อง/เหตุการณ์ที่เล่าในวันนี้ การประเมินผล

1. ผู้สูงอายุยอมรับและมีสัมพันธภาพที่ดีกับพยาบาล

2. ผู้สูงอายุเข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง คิดข้อนเหตุการณ์ที่ภาคภูมิใจในวัยรุ่นได้

3. สังเกตผู้สูงอายุขณะเล่ามีสีหน้าสดชื่น ท่าทางมีความสุข แวดล้อมมีประกาย มีความหวัง มีรอยยิ้ม หรือเสียงหัวเราะหรือมีคำพูดที่แสดงถึงการมีความสุข

สัปดาห์ที่ 3 การระลึกถึงความหลังครั้งที่ 3 (ระดับ 3, A)

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้สูงอายุระลึกถึงความหลังในช่วงชีวิตวัยผู้ใหญ่/ เรื่องบุญกุศล ทำให้เกิดความสุขและลดภาวะซึมเศร้า

สื่อ/ อุปกรณ์ ภาพทุ่งนา ภาพพระพุทธรูป พระเจ้าอาจารย์ (ปูรอดวัดถ้ำไทรทอง)

สถานที่ บ้านของผู้สูงอายุ โรมเบาหวานที่มีภาวะซึมเศร้าระดับเล็กน้อยถึงปานกลาง
แนวคิด

วัยผู้ใหญ่ เป็นวัยที่เริ่มสร้างครอบครัวใหม่ การมีบุตรคนแรก ร่วมกัยแข็งแรง และมีความคิดเป็นของตน มีงานทำ สามารถช่วยเหลือตนเองและเป็นที่พึ่งของบิดา มารดาได้ สามารถทำบุญ/ กุศลด้วยตนเอง ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ มีคุณค่าในตน เมื่อมีการคิดถึงช่วงชีวิต ในวัยผู้ใหญ่ และเรื่องบุญกุศล จะทำให้เกิดความสุข และลดภาวะซึมเศร้าได้

กิจกรรม

1. เตรียมความพร้อมของพยาบาลทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ การแต่งกายสุภาพ และเตรียมแผนในการระลึกถึงความหลัง

2. สร้างสัมพันธภาพต่อเนื่อง และเชื่อมโยงเนื้อเรื่อง โดย พยาบาล กล่าวทักทายสวัสดี ผู้สูงอายุและ ถามทุกข์-สุขของผู้สูงอายุเบาหวาน และการกระตุ้นให้ ผู้สูงอายุทบทวนถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้สนใจในครั้งที่ ผ่านมา เลือกนุ่มที่เป็นส่วนตัว

3. พยาบาล ให้ผู้สูงอายุดูภาพถ่าย

4. พยาบาลบอกวัตถุประสงค์ของการทำกิจกรรมในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน

ย่อย ดังนี้

4.1 ขั้นการเลือกเหตุการณ์ในอดีตทางบวก ปฏิบัติดังนี้คือ

4.1.1 พยาบาลเริ่มให้ผู้สูงอายุได้ระลึกถึงความหลัง โดยให้ผู้สูงอายุหลับตา หลังจากมองภาพสื่อ หายใจเข้าและผ่อนคลายใจออกแบบสบาย ๆ แล้วให้ผู้สูงอายุได้เป็นผู้เลือกเหตุการณ์ทางบวก เป็นเหตุการณ์ที่ตนรู้สึกประทับใจมากที่สุด พยาบาลถามผู้สูงอายุว่า “ถ้าให้คุณพ่อ...คุณแม่...คุณตา.../ คุณยาย... ย้อนกลับนึกถึงตอนเป็นผู้ใหญ่ริมทำงานแล้ว คุณพ่อ...คุณแม่...คุณตา...คุณยาย...นึกถึงอะไรเป็นอย่างแรกที่ ประทับใจหรือภูมิใจมากที่สุด เมื่อนึกคิดถึงที่ไรแล้วรู้สึกสุขใจทุกที เช่น งานบุญบวช การสวดมนต์ให้พระ ปฏิบัติธรรม บุญประเพณีอื่น ๆ เป็นต้นช่วยเล่าให้พยาบาลฟังหน่อยได้ไหมคะ”

4.1.2 พยาบาลใช้ทักษะการเงี่ยน เพื่อให้ผู้สูงอายุ ได้มีเวลา rate ลึกถึงความหลัง

4.1.3 เมื่อผู้สูงอายุเลือกเหตุการณ์ทางบวกครบ 5 นาทีแล้ว พยาบาลให้ผู้สูงอายุ

บอกชื่อเหตุการณ์นั้นสั้น ๆ โดยพยาบาลเป็นผู้จดบันทึกไว้

4.2 ขั้นการค้นหาความหมายของเหตุการณ์ในอดีตที่ ผู้สูงอายุเลือกมา

พยาบาลให้ผู้สูงอายุลับตาอีกครั้งและให้รำลึกว่าเหตุการณ์นั้นมีความหมายต่อผู้สูงอายุอย่างไร

4.3 ขั้นการเบ่งปั๊นประสบการณ์นั้นให้กับพยาบาลได้รับฟัง มีวิธีการคั่งน้ำ

4.3.1 พยาบาลกระตุ้นให้ผู้สูงอายุเล่าถึงเหตุการณ์ที่ ตนเองรู้สึกประทับใจ

ในวัยเด็กให้กับพยาบาลฟัง พยาบาลต้องตั้งใจฟัง พยักหน้าต้อนรับเรื่องราวอย่างต่อเนื่อง บางครั้ง
ขานรับด้วยคำว่าค่ะ และหากผู้สูงอายุเงียบไป พยาบาลกระตุ้น โดยการใช้คำพูดว่า “แล้วเหตุการณ์
ต่อจากนั้นเป็นอย่างไรคะ” เพื่อให้เกิดความค่อนข้องและสมบูรณ์ของเรื่องราว

4.3.2 พยาบาลใช้เทคนิคการสะท้อนความรู้สึกเพื่อสื่อความหมายให้ตรงกับ

ผู้สูงอายุ และเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุเล่าถึงเหตุการณ์ที่ตนเองประทับใจในครอบเวลาและความ
สมบูรณ์ของความสุข

5. พยาบาลใช้เทคนิคการสะท้อนความรู้สึกอารมณ์ ของผู้สูงอายุต่อเหตุการณ์ในอดีต
จากนั้นพยาบาลและผู้สูงอายุมาหวานร่วมกันสรุปสิ่งที่ ได้จากการท่องเที่ยวท่องเที่ยว

6. พยาบาลบันทึกและกล่าวปิดเรื่องในครั้งนี้พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้สูงอายุทราบถึงวัน เวลา
ในการพบกันในครั้งต่อไป

7. พยาบาลให้ผู้สูงอายุได้เตรียมสรุปการระลึกถึงเหตุการณ์ที่ประทับใจในอดีต ทุกเรื่อง
ที่ได้เล่าผ่านมา เพื่อกொนไวน์สรุปในสัปดาห์ต่อไป

การประเมินผล

1. ผู้สูงอายุยอมรับและมีสัมพันธภาพที่ดีกับพยาบาล

2. ผู้สูงอายุเข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง คิดย้อนเหตุการณ์ที่ภาคภูมิใจในวัยผู้ใหญ่
และเรื่องบุญกุศลได้

3. ถังเกตผู้สูงอายุขณะเล่ามีสีหน้าสดชื่น ท่าทางมีความสุข แวดล้อมมีประกาย มีความหวัง
มีรอยยิ้ม หรือเสียงหัวเราะหรือมีคำพูดที่แสดงถึงการมีความสุข

4. ผู้สูงอายุบอก เข้าใจตนเอง และสามารถมีความสุขได้เมื่อรำลึกถึงเหตุการณ์ประทับใจ
ในอดีต

สัปดาห์ที่ 4 การระลึกถึงความหลังครั้งที่ 4 สรุป และยุติสัมพันธภาพ (ระดับ 3, A)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้สูงอายุสรุป เหตุการณ์การระลึกถึงความหลังในทุกช่วงชีวิตที่ผ่านมา หรือเรื่องบุญกุศล ทำให้เกิดความสุขและลดภาวะซึมเศร้า
2. เพื่อประเมินระดับภาวะซึมเศร้าหลังการทำกิจกรรมการระลึกถึงความหลัง
3. เพื่อยุติการระลึกถึงความหลัง และยุติสัมพันธภาพ

สื่อ/อุปกรณ์

แนวคิด

การเตรียมความพร้อมเพื่อยุติภาระในครั้งต่อไปเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติ เนื่องจากผลเสียที่ไม่มีการเตรียมความพร้อม คือ ผู้สูงอายุจะเกิดภาวะพึงพิง (อรอรอน สุนทวงศ์, 2554) ในระยะการยุติสัมพันธภาพเพื่อการบำบัด ถึงที่เกิดขึ้นคือเกิดความรู้สึกสูญเสีย หรือพลัดพรากจากกัน สถานที่ บ้านของผู้สูงอายุ โรคเบหหวานที่มีภาวะซึมเศร้าระดับเล็กน้อยถึงปานกลาง กิจกรรม

1. พยาบาลกล่าวทักษะทายสวัสดิ์ พร้อมยกมือให้ผู้สูงอายุ พูดจาชักจานถึงความทุกข์และความสุขโดยทั่วไป
2. พยาบาลและผู้สูงอายุร่วมกันทบทวนเหตุการณ์ในอดีตที่ผู้สูงอายุได้ระลึกความหลังที่เป็นเรื่องประทับใจและเคยเล่าให้พยาบาลฟัง และเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุเสนอความคิดเห็น และกล่าวถึงความรู้สึกของผู้สูงอายุที่มีต่อพยาบาล
3. พยาบาลสรุปเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และสิ่งที่ผู้สูงอายุได้รับ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวันให้มีความสุข พูดเชิงบวกเพื่อให้เกิดผลดีและมีการสร้างจินตนาการเพื่อให้เกิดความหวังและกำลังใจที่ดี
4. พยาบาลกล่าวถึงความรู้สึกของผู้ศึกษาที่มีต่อผู้สูงอายุ กล่าวขอบคุณผู้สูงอายุที่ให้ความร่วมมือในการศึกษาในครั้งนี้มาโดยตลอด
5. พยาบาลอกระดับภาวะซึมเศร้าแก่ผู้สูงอายุและญาติ แนะนำทางการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจและจิตสังคม เช่น การสร้างจินตนาการเพื่อให้เกิดความหวังและกำลังใจที่ดี
6. ประเมินความพึงพอใจต่อแนวปฏิบัติทางการพยาบาลการระลึกถึงความหลัง
7. พยาบาลกล่าวชื่นชมพร้อมทั้งขอบคุณผู้สูงอายุที่ให้ความร่วมมือในการศึกษาในครั้งนี้ มาโดยตลอด กล่าวยุติสัมพันธภาพ นัดอีก 2 สัปดาห์ เพื่อทำการประเมินซ้ำตามแบบวัดภาวะซึมเศร้าในผู้สูงอายุ (TGDS) แล้วให้ว่า

การประเมินผล

1. ผู้สูงอายุยอมรับและมีสัมพันธภาพที่ดีกับพยาบาล
2. ผู้สูงอายุเข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง คิดย้อนเหตุการณ์ที่ภาคภูมิใจในทุกช่วงวัยได้
3. สังเกตผู้สูงอายุขณะเล่ามีสีหน้าสดชื่น ท่าทางมีความสุข แ渭ตามีประกาย มีความหวัง มีรอยยิ้ม หรือเสียงหัวเราะ หรือมีคำพูดที่แสดงถึงการมีความสุข
4. ผู้สูงอายุบอก เข้าใจตนเอง และสามารถมีความสุขได้เมื่อรับถือเหตุการณ์ประทับใจ ในอดีต

มหาวิทยาลัยบูรพา

Burapha University

ภาคผนวกช
รายงานคณะกรรมการพัฒนานิเวปปฏิบัติ

รายนามคณะกรรมการพัฒนาแนวปฏิบัติ

แนวปฏิบัติที่พัฒนาขึ้นนี้ ได้จากการร่วมมือ ของสาขาวิชาชีพ ประกอบด้วยแพทย์
พยาบาล โรงพยาบาลองคุกครี จังหวัดกาฬสินธุ์ รายนามดังนี้

1. นางสุมารี เขตบรรจง	ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ	กรรมการ
2. นายแพทย์สุรพงษ์ ลักษณ์	ตำแหน่ง นายแพทย์ชำนาญการ	กรรมการ
3. นางสาวบุญเฉลิม ศรีขาว	ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ	กรรมการ
4. นางยุวดี ไทยสนธิ	ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ	กรรมการ
5. นางจันทร์เพ็ญ จีวนนิช	ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ	กรรมการ